

Is er nog toekomst is er nog hoop?

- * intochtlied ps. 122: 1 en 3
- * stil gebed
- votum en groet

***Onze hulp is in de naam des Heren die hemel en aarde gemaakt heeft,
die trouw is en blijft en nooit laat varen het werk van Zijn handen.
Genade en vrede van God onze Vader
en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap met de Heilige Geest.***

- * lied 117: 1, 5 en 7
- * gebed om de Heilige Geest
- * bijbellezingen: O.T. Jes. 64: 1 - 5
N.T. 1 Cor. 2: 6 - 16
- * lied 126: 1 - 3
- * preek n.a.v. Jes. 64: 1 - 5
- * lied 118: 1
- * geloofsbelijdenis
- * lied 118: 2
- * gebed/voorbede
- * slotlied 120: 1, 2 en 4
- * zegenbede

collecte

***De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God de Vaderen
en de troostvolle gemeenschap van de Heilige Geest is met ons allen.***

Daar staat de profeet Jesaja, de van Immanuel – God met ons, nu als vertegenwoordiger voor het volk Israël, het volk dat opbotste tegen een hermetisch gesloten hemel en dat riep naar een God, die ver weg scheen, achter een dik, dicht wolkendek.

"Och dat Gij de hemel scheurdet, dat Gij nederdaaldet...!!

Wat een verlatenheid en wat een radeloosheid klinkt er uit deze woorden. Maar deze klemmende uitroep drukt niet alleen verlatenheid en radeloosheid uit, er blijkt ook een duidelijk heimwee uit naar een zichtbaar handelen van God. We behoeven om dat te ontdekken alleen maar voor onszelf het voorgaande te lezen - Jesaja 63: 7 vv, dat zo mooi begint:

"Ik zal de gunstbewijzen des Heren vermelden, de roemrijke daden des Heren, naar alles wat de Here ons heeft gedaan en naar de grote goedheid jegens het huis Israëls, welke Hij het betoond heeft naar zijn barmhartigheid en naar zijn vele gunstbewijzen", enz.

Allemaal dank!

Als je dat zo hoort dan vraag je je af, waarom dan ineens een gesloten hemel en een teruggetrokken God?

Is God zo grillig? Wat is er misgegaan?

In hoofdstuk 63 en 64 kunnen we het antwoord vinden:

Israël was er zelf schuld aan dat God zich had verborgen; men was weerspannig geweest en had Gods Geest bedroefd, en meer is er niet voor nodig om de hemel dicht te krijgen!

De situatie van Israël is zo wanhopig dat een persoonlijk ingrijpen van God alleen nog redding kon brengen, daarom roept Jesaja uit alle macht voor dit door Gods oordeel getroffen volk God aan om een machtige openbaring!

Hij denkt daarbij schijnbaar aan een Goddelijke interventie van een kaliber als de Goudsverschijning op de berg Sinaï, opdat God zó zijn naam zou doen kennen aan zijn tegenstanders.

Stelt dat doen kennen van Gods naam dan zoveel voor?

Nou en of!

Het mag zijn dat, als wij ons met onze naam voorstellen er niemand diep onder de indruk raakt, maar bij God is dat anders!

Zijn Naam drukt namelijk uit wie Hij is, zijn naam staat voor zijn wezen - je weet Wie je voor je hebt en wat je aan Hem hebt als Hij zich voorstelt.

En Jesaja, hier vragend om het doen kennen van Gods naam, heeft die naam eerder al eens gespeld in Jesaja 9: 5 volgende: wonderbare Raadsman, sterke God, eeuwige Vader, Vredevorst.

Misschien is het uit de herinnering aan het wezen van God, dat hij met deze namen heeft uitgedrukt, dat Jesaja nog eens hartstochtelijk uitroept:

"dat Gij nederdaaldet, zodat de bergen voor uw aangezicht wankelden!"

Want de genoemde titels waarborgen voor hem, ingevuld, geduchte daden!

<i>wonderbare Raadsman</i>	-	wijsheid en recht
<i>sterke God</i>	-	rotsen wankelen, niets kan Hem tegenhouden
<i>eeuwige Vader</i>	-	liefde, ontferming, zorg voor het volk
<i>Vredevorst</i>	-	koningschap en volmaakte harmonie der dingen.

De naam van God staat garant voor hem, voor daden die de stoutste verwachtingen te boven gaan. Ja, de tegenstanders: de duivel, zijn demonen en de door hen bezeten mensen zullen sidderen voor Gods naam als Hij die bekend maakt.

Zo klinkt als het ware in zijn wanhopige uitroep verwachting door:

Advent.

Er is hoop.

Er is toekomst:

"Ja van oudsher heeft men het niet gehoord noch vernomen, geen oog heeft gezien een God buiten U, die optreedt ten behoeve van wie op Hem wacht. Gij komt hém tegemoet, die met vreugde gerechtigheid doet, hun die op uw wegen aan U denken."

Met andere woorden: Gods toorn duurt een ogenblik, maar zijn genade blijft eeuwig.

Het geloof mag zich, ondanks uiterlijke omstandigheden vastklemmen aan de band die tussen God en zijn volk bestaat.

Ja, God verricht geduchte daden. Hij treedt op en komt tegemoet!
In alle wanhoop mag Israël zich daaraan dan vastklemmen.
En toch...

Er is een duidelijk maar te vinden in de woorden van Jesaja. Misschien is het U niet opgevallen.
God verricht geduchte daden, treedt op en komt tegemoet, maar dit geldt niet voor ieder! En laten we dan goed luisteren.

Jesaja zegt heel duidelijk dat God optreedt ten behoeve van... van wie?
Van wie op Hem wacht!

Voor wie op God wachten - dat wil zeggen: naar Hem uitzien vol ver-trouwen en verlangen, ADVENT - werkt God wonderen, groter dan ooit tevoren.

Vervolgens stelt Jesaja, dat God diégene tegemoet komt, wie? die met vreugde gerechtigheid doet - dat wil hier zeggen: leeft naar de eis van Gods wet en dat niet vanuit dwang of starre orthodoxie, maar met vreugde en blijdschap, zo van: "**Wie heeft lust de Heer te vrezen**".

Een leven naar Gods eis vanuit dankbaarheid.

Hij die met vreugde gerechtigheid doet, zal ook op al zijn wegen, dus in al zijn handel en wandel, aan God denken.

God is dan steeds de laatste autoriteit.

Dit alles staat in scherp contrast met wat Jesaja als het ware hierna tegen- overstelt: het blijven in de zonde en niet met vreugde recht doen.

Als er dus gesteld wordt dat er hoop is en toekomst te midden van de donkerheid – en hoe past dit op vandaag - dan wordt dit direct verbonden aan de houding van de mens.

De vertalers hebben de houding van Jesaja duidelijk in het opschrift boven Jesaja 63: 7- 64: 12, wat eigenlijk een geheel vormt, omschreven:

het gebed van een boeteling.

In heel de geschiedenis..heeft God getoond, dat zodra het volk Israël zich bekeerde van hun zonden -*boetelingen* werden -Hij genadig was en hun gebed verhoorde".

Ook dit gebed van Jesaja, die hier als pleiter optreedt voor het volk Israël, is verhoord geworden.

In hoofdstuk 65 en 66 kunt u het antwoord van God lezen.

Er blijkt uit, dat Jesaja gelijk had toen hij stelde:

"Ja van oudsher heeft men het niet gehoord, noch vernomen, geen oog heeft gezien een God buiten U die optreedt ten behoeve van..."

God heeft, om het met Paulus nieuw testamentisch te zeggen, onbegrijpelijke dingen bereid.

In Jesaja's tijd was dat alles, de rijkdommen van Christus, want daar gaat het hier om, nog verborgen in God, maar toen God zijn antwoord van Jesaja 65, 66 bevestigde met de komst van Christus heeft Hij de onbegrijpelijke dingen geopenbaard en is Hij zijn plan gaan ontvouwen. Met de komst van Jezus, de Zon der Gerechtigheid, doorbrak God zijn zwijgen en het dichte wolkenpak.

Engelen maakten in spreekkoren zijn naam bekend.

Er kwam siddering in de hel en aan het hof van Herodus en verwarring bij de theologen van die tijd!

Het gesproken woord bleek niet krachteloos.

Straks klinkt het weer: "U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus de Here, in de stad van David".

In deze éne zin zitten alle door Jesaja genoemde titels opgesloten: wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst.

Onbegrijpelijke dingen... Immanuel: God met ons!

Dat mag nou wel allemaal zo zijn, maar ik merk er niet zoveel van, eigenlijk zelfs helemaal niets!

Een open hemel? God met ons? Je moet nu wel nuchter blijven!

Kijk eens om je heen man en stop nou maar met die vrome prietpraat.

Het lijkt wel alsof er geen God meer is!

Alleen maar elkaar aftroevende mensen. En lees je de krant dan niet?

Trieste verhalen over dood, zwart op wit en 's avonds op de tv in kleur.

Ja precies, en je moest eens weten hoe het thuis allemaal spaak loopt! God met ons, het mocht wat!

Donkere dagen meneer, donkere dagen voor, met en na Kerst.

Ja, iedere dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad!

En zo zitten we dan – zeker als je naar de algehele situatie vandaag kijkt - weer bij datzelfde gevoel als in het gedeelte van Jesaja 64:

de hemeldeuren schijnen muurvast te zitten en God lijkt; eindeloos ver weg te zijn!

"Och dat Gij de hemel scheurdet, dat Gij nederdaaldet, dat voor Uw aangezicht de bergen wankelden..."

Tussen God en ons kan het zó vastgeroest zitten, dat er goddelijk geweld nodig is om er door heen te breken.

Zoals Israël behoefte had aan een Goddelijke interventie, zo ook wij! Of is de situatie bij ons thans wel beter dan toen in Israël?

Verwoeste steden (hoeveel kapotte levens, vastgelopen *christen*levens – u hoort het goed, je zou als je alles wist ontzet raken), het heiligdom vertrap

en een enorm geestelijk verval moeten we ook vandaag constateren.

Binnen de gemeente van Jezus Christus zien we weerspanning en de Heilige Geest wordt bedroefd, tot in de theologie.

En meer. is er niet voor nodig om de hemel dicht te krijgen!

En is het in ons persoonlijk leven veel, beter – check eens voor u zelf...

En toch vandaag geldt:

De hemel is gescheurd.

God is neergedaald.

Hij *verricht* geduchte daden en *treedt* op en *komt* tegemoet.

Maar ook hier: dit geldt niet ieder. Je moet wachtende zijn op Hem, met vreugde zijn gerechtigheid doen en op al je wegen aan Hem denken.

Ieder die wacht, kan horen: "zie Ik sta aan de deur van je hart en Ik klop, indien je mijn stem hoort en opendoet, zie Ik zal binnenkomen en maaltijd met je houden en jij met mij!"

Dat is toekomst! Dat is hoop!

God wil zich misschien aan u, aan jou voorstellen! *Zijn naam is Jezus!*

"Het heil is in niemand anders, want er is ook onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden". "God heeft Hem de naam boven alle naam geschonken, opdat in de naam .van Jezus zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde zijn en die onder de aarde zijn, en alle tong zou ,belijden: Jezus is Here, tot eer van God, de Vader".

"Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben".

Wie Christus heeft ontmoet zal erkennen: het gaat je verstand te boven, maar wij hebben de zin van Christus.

Vanuit de gedeeltelijke vervulling van Gods antwoord op Jesaja's gebed mogen we dus stellen, dat er hoop is en toekomst, ook voor ons temidden van alle donkerheid.

Terwijl dat ook hier dus direct verbonden wordt aan de houding van de mens.

We zingen het rond deze tijd zo vaak: hoe zal ik U ontvangen, die aan de deur van mijn hart klopt, hoe wilt Gij zijn ontmoet, die binnen wil komen om maaltijd met mij te houden?

O, liturgisch gezien zit het allemaal goed in elkaar.

Er zijn vier Adventsweken gecreëerd.

Weet u eigenlijk met welk doel die zijn ingesteld?

Om ons, voordat we de kerstdagen in gaan, de gelegenheid te geven boete te doen!

Ziet u de overeenstemming met wat de vertalers boven Jesaja 63:7- 64:12 hebben geschreven: het gebed van een boeteling!?

Alleen zo kun je kerst vieren, met een gebogen hoofd: Vader, ik weet dat ik een zondaar ben en Uw vergeving nodig heb.

Wilt U dat erkennen? Dan is er heil, sjaloem door God bereid van voor de grondlegging der wereld.

Dat heil van God is alleen te kennen via openbaring, een openbaring van het kaliber van de Godsopenbaring op de Sinai, een openbaring via de weg van wedergeboorte, wat inhoudt een overgang van ongeestelijk naar

geestelijk. De ongeestelijke mens, die niet op nieuw geborene, aanvaardt niet hetgeen van de Geest van God is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is, zegt Paulus.

We zien zo dat de woorden van Jesaja, met al hun geladenheid aan verwachting, terwijl hij daar staat als vertegenwoordiger, zoals we hebben

gezien voor het hele volk, een heel persoonlijke spits krijgen naar u en mij toe. Als u en ik God liefhebben, dan hebben we heel wat te verwachten.

Dan breekt elk wolkendek door en wordt Jezus, de Brenger van daden Gods, die ons verstand te boven gaan.

Ja, wat wil Hij graag gekend word op al onze wegen, om zo een licht te kunnen zijn in de duisternis van de teleurstelling, van de problemen, van de nood, van de eenzaamheid!

Er ligt een verantwoording in deze bij onszelf: hoe zal ik Hem ontvangen, wordt namelijk voorafgegaan door: wil ik Hem ontvangen.

Verwacht u nu wat van Kerst?

Wat een dwaze zaak voor wie ongeestelijk is: een kind werd ons geboren.... maar het kind werd en was Zoon en als zodanig erkend toen de hemel boven Hem openbrak: deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in wie Ik een welbehagen heb. Dat is de lijn die God trekt, precies volgens plan: Kind -Zoon... en dan is er nog méér bereid!

Hij is éénmaal verschenen, om door Zijn offer de zonde weg te doen. Ten tweede male zal Hij zonder zonde aanschouwd worden door hen, die Hem tot hun heil verwachten".

Advent houdt niet op met Kerst !

Dr. K.H. Miskotte schreef ergens: "Zo paradoxaal het moge klinken, de gemeente viert de komst van Christus niet dan in het verlangen naar de wederkomst".

Wie op Hem wacht, met vreugde gerechtigheid doet op zijn wegen, aan Hem denkt, wordt voortgestuwd door verwachting.

God trekt de lijn van zijn plan, geopenbaard met Kerst, nog steeds verder door, dwars door onze geschiedenis – heel persoonlijk. De lijn van Kind –Zoon... zal volgens de inhoud van Zijn naam en het woord van Zijn belofte, ondermeer in Jesaja 65, 66 uitgesproken, uitlopen op Christus' Koningschap! en ons delen daarin.

We leven, kunnen we dan ook wel zeggen, in de adventstijd van de wereldgeschiedenis – wij schrijven de laatste pagina's van de kerkgeschiedenis.

Heel de schepping, alsook degene die Jezus toebehoort, ziet uit naar het moment van Christus' Koningschap en zucht:

"Och dat Gij de hemel scheurdet, dat Gij nederdaaldet, dat voor Uw aangezicht de bergen wankelden, zoals vuur rijshout in vlam zet, zoals vuur water doet overkoken -om Uw tegenstanders Uw naam te doen kennen, zodat de volken voor Uw aangezicht sidderen..."

Gods wraak en kracht zullen geopenbaard worden als Hij het meest vaste op aarde, de bergen, schudt.

Dan zal de Naam bekend worden aan vriend en vijand, en zal zijn wezen aan ieder geopenbaard worden: **die is, die was en die komt - de Ik ben!**

De Bijbel vraagt met het oog op de tweede komst van Christus, het tweede openscheuren van de hemel: "Als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan het geloof vinden op aarde?"

Adventstijd, boetetijd: "blaast de bazuin op Sion, heiligt een vasten en roept een plechtige samenkomst bijeen, vergadert de kinderen en de zuigelingen (!ieder hoort er bij!); de bruidegom trede uit zijn kamer en de bruid uit haar bruidsvertrek (!kerk laat zien wie je bent!). Laat de priesters, de dienaren des Heren, tussen de voorhal en het altaar wenen en zeggen: Spaar, Here, uw volk en geef uw erfdeel niet prijs aan de smaad". "Zie Gij zijt toornig geweest, omdat wij zondigden; in die toestand verkeerden wij lange tijd, en zouden wij dan verlost worden?" Wilt u Hem ontvangen?

Hoe wilt U Hem ontvangen, hoe Hem ontmoeten?"

Nog eens zal Hij verschijnen als richter van 't heelal, die 't hoofd van al de zijnen voor eeuwig kronen zal.

Nog is die dag verborgen,
wacht hem gelovig af,
terwijl de grote morgen
reeds schemert boven 't graf.
Maranatha.

Amen.